

[illegible]

İnsanda sevgi; Allah'ın sevdiği, razı ve hoşnut olduğu duygular Pozitif Sevgi'yi; sevmediği, lânet ettiği, gazabına sebep olduğu duygular da Negatif Sevgi'yi oluşturur. Negatif Sevgi ile boş ve zararlı arzular gönlü doldurur ki; insanlara veya cansız putlara kulluk etme, aşırı şöhret ve mevki hırsı, mal ve Dünya nimetlerini tanrılaştırma gibi negatif duygulardır. Oysa iman sahipleri; Kur'ân'in öngördüğü istikamette bütün yaratılanları severler, ancak Allahü Teâlâya sevgileri çok daha kuvvetli olur. Kulun kemal mertebesinde de bu sevgi aşka dönüşmektedir. Peygamber Efendimiz de sevilmeden İlâhî Aşk'a ulaşamaz.

وَمِنَ
 النَّاسِ
 مَنْ
 يَتَّخِذُ
 مِنْ دُونِ
 اللهِ
 اَنْدَادًا
 يُحِبُّونَهُ
 مْ كَحُبِّ
 اللهِ
 وَالَّذِينَ
 اَمَنُوآ
 اَشَدُّ
 حُبًّا
 لِلَّهِ
 وَلَوْ يَرَى
 الَّذِينَ
 ظَلَمُوآ
 اِذْ
 يَرَوْنَ
 الْعَذَابَ
 اَنَّ
 الْقُوَّةَ
 لِلَّهِ

تَعْلَمُونَ
 " Bir şeyi sevebilirsiniz o şey sizin için kötüdür;
bir şeyden tiksiniirsiniz o şey sizin için hayırlıdır. Allah bilir, siz bilemezsiniz. " İnsanlardaki
sevgi duygusu, Allah'a giden yolda basamak basamak çıkılarak yaşanmalı, yalnız insanlara
değil bütün varlıklara gösterilmelidir. İman edenlerden başlayarak insanlar,
hayvanlar, bitkiler, bilip bilmediğimiz bütün varlıklar sevilmelidir. Sevginin üst
noktasını ana-baba sevgisi oluşturur. Peygamber Efendimize gön&lümüzde
hissettiğimiz sevgi, kulun kemale erişinin göstergesidir. Gerçek sevgi ise, Allahü
Teâlâ'ya duyulandır.

CANLI VE CANSIZ PUTLARI SEVME

الْعَذَابِ
2/165: İnsanlar içinde öyleleri vardır ki, Allah'ın dışında bazılarını Allah'a eş tutarlar
da, onları Allah'ı sevmiş gibi severler...

AŞIRI MAL VE SERVET HIRSI

وَتُحِبُّونَالْمَالَ
حُبًّا
جَمًّا
89/20: Malı, yağmacısına aşırı bir şekilde seviyorsunuz.
وَاِنَّهُ
لِحُبِّ
الْخَيْرِ
لَشَدِيدٌ 100/8:
Gerçekten insan, mal ve servete pek düşkündür.

DÜNYA NİMETLERİNİ AŞIRI SEVME

اَفَرَاَيْتَمَنِ
اتَّخَذَ
اِلَهَهُ
هَوَيهُ
45/23: İğreti arzusunu tanrı edineni gördün mü?...
زُيِّنَ
لِلنَّاسِ
حُبُّ
الشَّهَوَاتِمِنَ
النِّسَآءِ
وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ
الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ
الذَّهَبِ
وَالْفِضَّةِوَالْخَيْلِ
الْمُسَوَّمَةِ
وَاْلاَنْعَامِ
وَالْحَرْثِ
ذَلِكَ
مَتَاعُ

فَاِنَّ
اللهَ بِهِ
عَلِيمٌ
3/92: Sevdiğiniz şeylerden vermedikçe zafer ve mutluluğa asla ulaşamazsınız.
لَيْسَ
الْبِرَّ
اَنْ
تُوَلُّوا
وُجُوهَكُمْ
قِبَلَ
الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ
وَلَكِنَّ
الْبِرَّ
مَنْ اَمَنَ
بِاللهِ
وَالْيَوْمِ
اْلاَخِرِ
وَالْمَلَئِكَةِ
وَالْكِتَابِ
وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى
الْمَالَ
عَلَى
حُبِّهِ
ذَوِى
الْقُرْبَى
وَالْيَتَامَى
وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ
السَّبِيلِ
وَالسَّآئِلِينَ وَفِى
الرِّقَابِ
وَاَقَامَ
الصَّلوَةَ
وَآتَى
الزَّكَوةَ
وَالْمُوفُونَ
بِعَهْدِهِمْ اِذَا
عَاهَدُوا
وَالصَّابِرِينَ فِى

الْبَاْسَآءِ
وَالضَّرَّآءِ وَحِينَ
الْبَاْسِ
اُولَئِكَ
الَّذِينَ
صَدَقُوا
وَاُولَئِكَ
هُمُ
الْمُتَّقُونَ

2/177: ...Zafer ve mutluluğa ermek o kişinin hakkıdır ki, ... akrabaya, yetimlere, çaresizlere, yolda kalmışa, yoksullara malını seve seve verir...

Cenâbı Allah'ın lütuf ve ihsanına ulaşmanın şartlarından en önemlisi; insanın sahip olduğu ve en çok sevdiği mal, para, mevki, ilim gibi maddî ve manevî değerleri ihtiyaç sahiplerine seve seve verebilmesidir. Bu da nefsinin fedakârlığını icap ettirir. Nefis, ancak böylelikle arınıp yücelebilir ki, o zaman Allah katında zafer ve esenliğe erişilebilir.

İMAN SEVGİSİ

وَلَكِنَّ
اللهَ
حَبَّبَ
اِلَيْكُمُ
اْلاِيمَانَ
وَزَيَّنَهُ
فِى
قُلُوبِكُمْ
وَكَرَّهَ
اِلَيْكُمُ
الْكُفْرَ

49/7: ...Allah, imanı size sevdirmiş ve onu gönüllerinizde süslemiştir.

وَالَّذِينَ
اَمَنُوآ
اَشَدُّ
حُبًّا
لِلَّهِ 2/165: ...İman sahipleri, Allah'a sevgide çok şiddetlidirler...

Sevgi, akıl çizgisinin üstünde Cenâbı Allah'ın insanlara verdiği eşsiz bir duygudur. İman ise, Cenâbı Hakk'ın varlığını hissedip tasdik ederek inanmaktır. Allah kullarına imanı sevdirmiş, onlar da iman etmişlerdir. İman etmek için, akıl yoluyla bilmek yeterli değildir, kulun mutlaka gönül yoluyla imanı sevmesi gerekir. Şu halde din, bütünüyle bir sevgi olayıdır. Bu sevginin en üst noktasını, kemale ermiş kulun Yüce Yaratıcı'ya duyduğu aşk teşkil eder.

هَآاَنْتُمْاُولآءِتُحِبُّونَهُمْوَلاَيُحِبُّونَكُمْ

3/119: Ey iman edenler! Siz öyle kimselersiniz ki, inanmayanlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz...

لاَ
تَعْبُدُونَ
اِلاَّ اللهَ
وَبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا
وَذِى
الْقُرْبَى
وَالْيَتَامَى
وَالْمَسَاكِينِ
وَقُولُوا
لِلنَّاسِ
حُسْنًا 2/83: ...Ana ve babaya, akrabaya, yetimlere ve çaresizlere iyilik ve yardımda bulunun. İnsanlara güzel söz söyleyin...

وَاَحْسِنْ
كَمَآ
اَحْسَنَ
اللهُ
اِلَيْكَ 28/77: ...Allah sana ihsan ettiği gibi, sen de ihsan et...

İman sahiplerinin en büyük özelliği, gönül pencereleri açık ve sevgi dolu oluşlarıdır. Kalpleri yumuşak, hep iyilik ve güzellik sergilerler. İnanmayanların sevmemesine rağmen, onlar Cenâbı Allah'ın yarattığı herşeyi severler. Mü'minin kalbi kin tutmaz, kendilerine bir kötülük dahi yapılsa affedici ve hoşgörülü olurlar. İnsanların birbirini sevmesi, olgunlaşma ve kemale eriş bakımından mutlaka gereklidir.

[illegible][illegible]

 İnfak ibadetinde maddî vermeler yanında, manevî paylaşımlar da çok önem taşır. Dertlilerin, gariplerin, mutsuzların manevi desteğe olan ihtiyaçlari çok büyüktür; onlarla yapılacak gönül alma sohbetleri huzur verici olur. Hasta ziyaretleri de çok önemlidir, hastalar teselli edilerek gönülleri alınmalıdır. İnsanların nişan, nikâh gibi mutlu günlerinde; onlarla bu önemli günlerini paylaşma, sevgiyi artırır. Keza cenaze törenlerine iştirak ve baş sağlığı ziyaretleri de manevi bağları kuvvetlendirir. Doğruları belirterek yapılan etkili güzel söz ve konuşmalar, insanlar arasında sevgi ve birliği oluşturur. İhtiyaç sahiplerine maddi bir yardım yapma imkanı yoksa, güler yüz ve güzel sözlerle onlar mutlaka teselli edilmelidir.

EŞ SEVGİSİ

وَمِنْ
اَيَاتِهِ
اَنْ خَلَقَ
لَكُمْ مِنْ
اَنْفُسِكُمْ
اَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوا
اِلَيْهَا
وَجَعَلَ
بَيْنَكُمْ
مَوَدَّةً
وَرَحْمَةً
اِنَّ فِى
ذَلِكَ
لاَيَاتٍ
لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ
ونَ

30/21: ... Size kendi cinsinizden kendilerine ısınacağınız eşler yaratmış, aranızda sevgi ve merhamet vermiştir...

وَالَّذِينَ
يَقُولُونَ
رَبَّنَا
هَبْ لَنَا
مِنْ
اَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ
اَعْيُنٍ
وَاجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ اِمَامًا 25/74:
Allah'ın iyi kulları şöyle yakarılır: "Rabbimiz, bize gözümüzü aydınlatacak eşler bağışla..."

Allahü Teâlâ; herşeyi çift yaratmış, insanları da kendi cinsin den çiftler halinde meydana getirmiştir. Zâriyât 51/49: " İbret alasınız diye herşeyi çift yaratmışızdır. " Ayet, yaratılışın temel prensibini açıklamaktadır. Eşler arasında, muhabbetli olmaları için sevgi ve merhamet verilmiştir. İman etmiş kullar; kendilerini mutlu kılacak eşlere kavuşabilmek için, Cenabı Allah'a yakarışta bulunmalıdır.

ANA-BABA VE ÇOCUK SEVGİSİ

وَقَضَى
رَبُّكَ
اَلاَّ
تَعْبُدُوا
اِلاَّ
اِيَّاهُ
وَبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا
اِمَّا
يَبْلُغَنَّ
عِنْدَكَ
الْكِبَرَ
اَحَدُهُمَا
اَوْ
كِلاَهُمَا
فَلاَ تَقُلْ
لَهُمَا
اُفٍّ وَلاَ
تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ
لَهُمَا
قَوْلاً
كَرِيمًا -23,
وَاخْفِضْ
لَهُمَا
جَنَاحَ
الذُّلِّ
مِنَ
الرَّحْمَةِ
وَقُلْ
رَّبِّ
ارْحَمْهُمَا كَمَا
رَبَّيَانِى
صَغِيرًا

17/23-24: Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana-babanıza çok iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine " of " bile deme, onları azarlama, ikisine de güz söz söyle. İkisine de acıyarak,

alçak gönüllü olmanın kanatlarını onlar için indir ve şöyle dua et : " Rabbim, küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi sen de onlara öyle sevgi ve şefkat göster. "

31/14: Biz insana anababasına (¸ok iyi davranmasını) önerdik.
Çnkü anası onu nice sıkıntılara katlanarak taşımıştır. Sütten ayrılması da
iki yıl i¸inde olur. (İşte bunun i¸in) önce Bana, sonra da ana-babaya
sükret...

وَالَّذِينَ
 يَقُولُونَ
 رَبَّنَا
 هَبْلَنَا
 مِنْ
 اَزْوَاجِنَ
 75;
 وَذُرِّيَّا
 78;ِنَاقُرَّةَ
 اَعْيُنٍ
 وَاجْعَلْنَ
 75;
 لِلْمُتَّقِ
 10;نَاِمَامًا
 25/74: Allah'ın iyi kulları: " Rabbimiz, bize gözümüzü
 aydınlatacak...çocuklar bağışla... " diye yazarırlar.

Allah'ın Tevcihi; Kendisine ibadetin hemen arkasından, ana-babaya saygı ve sevgiyi emretmektedir. Bizler de bu hakları bulunan ebeveynlere hizmet ve hizmet; karşılık hesabına dayanmadan kayıtsız, şartsız derin bir sevgiyle birlikte olmalıdır. Ana-babayı sevmek, ilahî aşkı duyabilmenin ilk basamaklarıdır. Onlara gösterilen merhamet aslında Cenabı Allah'a duyulan sevgiden başka bir şey değildir. Ayette ana-babanın ihtiyarlığı ile bizim çocuklukta ki durumumuz arasında bir benzerlik

[illegible]

dağıtmıştır. Hem bu Dünyada ve hem de ahirette, iman edenleri korumasına aldığına da bir hadisinde şöyle belirtmiştir : "Her Peygamberin, mutlaka kabul edilen müstesna bir duası vardır. Ben, bu istisnai duamı, Allah kısmet ederse, Mahşer Günü ümmetimin namına şefa'at olarak kullanmak üzere saklamaktayım. "

اِنَّ اللهَ
وَمَلَئِكَتَهُ
يُصَلُّونَ
عَلَى
النَّبِىِّ
يَآاَيُّهَا
الَّذِينَ
اَمَنُوا
صَلُّوا
عَلَيْهِ
وَسَلِّمُوا
تَسْلِيمًا
33/56 : Muhakkak ki Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey imân edeneler! Siz de O'na teslimiyetle salât ve selâm getirin.

Salât; namaz, dua anlamına gelmekle beraber, Hz.Peygamberimize memnuniyet ve bağlılık için yapılan duadır. Resulünün şanını ve şerefini yüceltmek için melekleriyle O'na bizzat salâvat getiren Cenâbı Allah; bütün mü'minlerden de, Peygamberine salât ve selâm getirmelerini emretmiştir. Allah'ın Resulüne en kısa dua şöyle yapılır: "Allahümme Salli alâ Muhammedin ve alâ Muhammed: Allah'ım! Hz. Muhammed'e ve O'nun Ehlibeyt'ine salât ve selâm et." Her kılınan namaz, bu duayı da içermektedir.

Hz. Peygaberimiz; O azîz Ruh'u ile her an aramızda bizimle beraberdir. O'na salât ve selâm getirerek saygı göstermemiz, onun sevgisini ve şefa'atini kazanmamıza yardımcı olur.

وَمَا
اَرْسَلْنَاكَاِلاَّ
رَحْمَةً
لِلْعَالَمِينَ
21/107: (Resulüm) Biz seni, ancak alemlere rahmet olarak gönderdik.

Cenâbı Allah'ın en belirgin özelliği, kâinatı çepeçevre kuşatan rahmetidir (A'raf 7/156). Son ve en mükemmel Kitab'ın tebliğcisi de alemlere rahmet olarak gönderilmiştir. O belli bir topluluğa değil, bütün insanlığın mutluluğu için gelmiş Allah'ın Elçisi'dir. Sebe 34/28: " Biz seni, bütün insanlara bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik..." Rahmeti; iman edenlerden başlayarak bütün insanlara, bütün hayvanlara, bütün bitkilere ve bilip bilmediğimiz bütün varlıklara uzanır.

Peygamber Aleyhisselam'ın Dünya'daki yaşamı rahmet olduğu gibi, Dünya'dan ayrılışı bizim tabirimizle vefatı da rahmettir. Zira O, Cenâbı Allah'ın (Hayy: ölömsöz) isminin göröntösöne eriştiği için sörekli olarak diridir. Allahö Teâlâ, mutlak ezelî ve ebedî diriliğini lötfuyla Böyök Ruh olan Son Peygamber'ine de vermiştir. Onun için Hz. Peygamberimizin ruhu her an aramızda ve bizi seyretmektedir. Bir hadisinde şöyle diyorlar : " Hayatım sizin için bir hayır ve bereketidir. Ölönce de vefatım sizin için hayır ve bereket olur. Amelleriniz bana arz edilir ve ben bakarım: Eđer iyilik yapmışsanız bunun için Allah'a hamd ederim, eğer kötölök yapmışsanız Allah'tan affınızı dilerim." (Bkz. Öztörk, Kur'ân ve Sönnete Göre Tasavvuf, Say.259-275)

قُلْ اِنْ
كُنْتُمْ
تُحِبُّونَ
اللهَ
فَاتَّبِعُونِى
يُحْبِبْكُمُاللهُ
وَيَغْفِرْ
لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ
وَاللهُ
غَفُورٌ
رَحِيمٌ
3/31: Resulöm de ki; " Eđer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah ta sizi sevsin ve gönahlarınızı bağışlasın...

Hız. Peygamberimize aynen uymak; gerçek ahlâkını, ibadetlerini, sözlerini, insanlarla olan ilişkilerini eksiksiz bir şekilde yerine getirmek, ilâhî Sevgi'ye ulaşmak demektir. Cenâbı Allah; yalnız söz olarak değil, ancak amelî hareketlerle yani ilâhî Yasa'lara uymakla sevginin ispatını istemektedir. Bu da, Canlı Kur'ân olan Resulö aynen taklit etmekle mömköndör. Hız. Muhammed (s.a.v.)'e uymak; nefsi arındırır, ilâhî sıfatlar kazandırır ve kemale erdirir. Cenâbı Allah'ın dilemesi ile de Allah aşkına Bir'e ulaşılır.

Varlıkların en mökemmel belirtisi olan Peygamberi sevmek, Allah'ı sevmekle eş anlamlıdır.
 ALLAH SEVGİSİ

وَالَّذِينَ
اَمَنُوآ
اَشَدُّ
حُبًّا
لِلَّهِ
2/165: ... İman sahipleri, Allah'a sevgi de çok şiddetlidir ler...
يَآاَيُّهَا
الَّذِينَ
اَمَنُوا

مَنْ
يَرْتَدَّ
مِنْكُمْ
عَنْ دِينِهِ
فَسَوْفَ
يَأْتِى
اللهُ
بِقَوْمٍ
يُحِبُّهُمْ
وَيُحِبُّونَهُ 5/54: ... Allah, sevdiği ve Kendisini seven...
وَالَّذِينَ
جَآؤُ مِنْ
بَعْدِهِمْى
يَقُولُونَ
رَبَّنَا
اغْفِرْ
لَنَا
وَلاِخْوَانَِا
الَّذِينَ
سَبَقُونَا
بِاْلاِيمَانِوَلاَ
تَجْعَلْ فِى
قُلُوبِنَا
غِلاًّ
لِلَّذِينَ
اَمَنُوا
رَبَّنَآ
اِنَّكَ
رَؤُفٌ
رَحِيمٌ - 59/10: ... Rabbimiz, Sen çok şefkatli, çok merhametlisin!
اِنَّمَا
وَلِيُّكُمُ
اللهُ
وَرَسُولُهُ
وَالَّذِينَ
اَمَنُوا 5/55: Sizin gönül dostunuz Allah'tır...

İnsanlar ve yaratılanlar sevilmeden Allah sevgisine erişilemez. İnsanlar ve varlıklar, Cenâbı Allah'ın sonsuz isim sıfatları nın manalarının karışık oluşarak yoğunlaşmasından meydana gelmiştir. Her bir yaratılanın, Mutlak Varlık'tan kaynaklanan bir yaratılış sebebi vardır. Oluş sırları ile donanmış bu yaratılışın en üstüne de insan oturmuştur. Cenâbı Allah; dilediği Yüce Özellikler'ini insana yansıtmış, bir bakımdan kul Yaratıcı'nın aynası olmuştur. İnsanlar birbirine ancak sevgi ile yaklaşmalıdır. Sevgi, parçadan (insandan)

bütüne (Allahü Teâlâ'ya) giden yolun kılavuzudur.

Sevgi, yalnız insanlara değil, Cenâbı Allah'ın görüntüleri olan bütün yaratılmışlara da gösterilmelidir. İman edenlerden başlayarak bütün insanlar, hayvanlar, bitkiler ve bilip bilmediğimiz bütün varlıklar sevilmelidir. Bu gerçek, büyük tasavvuf şairi Yûnus Emre'nin sözleriyle en güzel ifadesini bulmuştur : " Yaratandan ötürü, yaratılanları severim."

İman sevilmeden Allah sevgisine ulaşamaz. Cenâbı Allah; insanlara doğuştan akıl, gönül ve Rabbin bilme özelliği vermiştir. Kullar; Allahü Teâlâ'yı ancak gönüllerinin eşsiz duyguları ile hissedebilmektedirler ki, buna iman diyoruz. Cenâbı Allah, insanların gönüllerine uyarıda bulunarak imanı sevdirmiştir. Hucurât 49 / 7 : " ...Allah, imanı size sevdirmiş ve onu gönüllerinizde sülemiştir..." Din, kutupları Yüce Yaratıcı ile insan arasında bulunan bir sevgi olayıdır. " Dinde zorlama yoktur. " prensibiyle inanç serbest bırakıldığından, insanların bir kısmı da iman etmemişlerdir. Yûsuf 12 / 103 : وَمَااَكْثَرُالنَّاسِوَلَوْحَرَصْتَبِمُؤْمِنِينَ " ...İnsanların çöğü iman edici değildir. "

Allahü Teâlâ'ya giden yol, iman sevgisinden geçmektedir. İman; gönülde bir ışıkla başlar,mertebe mertebe duyularak İlâhî Aşk'a ulaşır. İnsanlar, imanı sevdikleri ölçüde yücelirler. Enfal 8/2 : اِنَّمَاالْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَاِذَا ذُكِرَاللهُوَجِلَتْقُلُوبُهُمْوَاِذَاتُلِيَتْعَلَيْهِمْاَياتُهُزَادَتْهُمْاِيمَاناًوَعَلَىرَبِّهِمْيَتَوَكَّلُونَ " İnancı olanlar o kişilerdir ki, Allah anıldığında yürekleri ürperip titrer ve onlara Allah'ın ayetleri okunduğunda bu onların imanlarını artırır. " Yine Kurânı dinleyelim. Fetih 48/4: هُوَالَّذِىاَنْزَلَ

السَّكِينَةَ فِى قُلُوبِالْمُؤْمِنِينَلِيَزْدَادُوآ اِيمَانًامَعَاِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِجُنُودُالسَّمَوَاتِ وَاْلاَرْضِوَكَانَاللهُعَلِيمًاحَكِيمًا " Allah, mü'minlerin gönüllerine, imanları beraberinde iman getirsinler diye, mutluluk ve huzur indirdi..." İmanı sevmenin en üst noktasını, kulun Allah Aşkı'na ulaşması teşkil eder. Bakara 2/165: "...İman sahipleri, Allah'a sevgi de çok şiddetlidir..." İlâhî Güzel'e ulaşma, akıl ve ilmin sınırlarının üstünde, gönül penceresinden girmekle ve imanı sevmeye aşk mertebesine yükselmekle mümkündür.

Peygamber sevilmeden Allah sevgisine ulaşamaz. Allahü Teâlâ, sevgisine ulaşabilmeyi ancak Resulüne uyma şartına bağlamıştır. Cenâbı Hakk'ın aynası ve canlı Kurân olan elçisinde çok güzel örnekler bulunmaktadır.

Ahzâb 33/21: لَقَدْكَانَ لَكُمْفِى رَسُولِاللهِاُسْوَةٌحَسَنَةٌلِمَنْ كَانَيَرْجُواللهَوَالْيَوْمَاْلآخِرَوَذَكَرَاللهَكَثِيرً " And olsun; Allah'ın Resulünde sizin için, Allah'ı ve Ahiret Günü'nü arzu edenlerle, Allah'ı çok ananlara güzel bir örnek vardır. " İmanı en derin olan, Hz. Resulü en iyi taklit edendir. Kul, ancak kemale erişte Peygamber sevgisinin zirvesine ulaşır. Allah'ı sevmek, en mükemmel görüntüsünü sevmek ve uymakla mümkündür. Âli İmrân 31: قُلْاِنْكُنْتُمْتُحِبُّونَاللهَ

فَاتَّبِعُونِى
يُحْبِبْكُمُاللهُ
وَيَغْفِرْ
لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ
وَاللهُ
غَفُورٌ
رَحِيمٌ " Resulüm deki: Eęer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah'ta sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın..."

İmanda kemale erişmeden Allah sevgisine ulaşamaz. Allah sevgisi; Yaratıcı ile kul arasında bir duvar gibi duran nefis perdesinin kalkması ile mümkün olur. Nefsin; kötü sıfatlarını terkederek ilâhî sıfatlara bürünmesi, güccedil; bir mücadeleyi gerektirir. Bu da ancak takva yaşamı ile gerçekleşmektedir. Dünyanın geçici nimetlerinin çekiciliğinden yavaş yavaş kurtulan nefis; ilâhî özelliklere yani sevgi, infak, namaz, tövbe, sabır, muhsin olma, ahde vefa, ilim gibi ilâhî sıfatlara bürünür. Mutlak Varlık'a duyulan sevginin ve güvenin esas olduğu, yaratılanlara beslenen duyguların ancak basamak teşkil ettiğinin bilincine erişilir. Bir kutsal hadiste şöyle buyrulmuştur: " Ben mekanlara evrenlere sığmam, ancak mü'min kululumun kalbine sığarım. " Kulun kalbinde kor ateş gibi yanan Allah sevgisinin gücü nisbetinde nefis perdeleri de erimeye başlar, küccedil; ülerek de kaybolur. Hz. Peygamber'imizin; " Öİmeden evvel ölün. " sözünün sırrına erişilir. Cenâbı Hakk'ın ilminden vermesi ile ilâhî görüş ve farkediş gücüne kavuşan kul, Dünya planındaki makamların en yücesine yükselmiştir. Fecr 89/2730:
اِرْجِعِى
اِلَى
رَبِّكِ
رَاضِيَةً
مَرْضِيَّةً " Ey huzura kavuşmuş can! Dön Rabbine, hoşnut edici ve hoşnut edilmiş olarak. Gir kullarımın arasına, gir Cennetime. "

ALLAH’İN SEVDİKLERİ

Kur'ân; Cenâbı Allah'ın insanlarda sevdiği sıfatların özelliklerini, detaylı olarak bildirmektedir. Bunlar, nefsin arınarak yücelmesi için mutlaka kazanılması lüzumlu niteliklerdir. Yaratılış ve devam eden oluştā; yaratılan varlıkların olgunlaşarak kemale erebilmesi için, Allahü Teâlâ'nın birbirine zıt iki isim sıfatı olan yüceliğin sembolü Celâl (Yaratılışın negatif kutbu) ve güzelliğin sembolu Cemal (Yaratılışın pozitif kutbu) isimleri devreye girmektedir. İnsanlar; bu iki zıt kuvvet olan Celâl ve Cemal oluşumları ile yoğrulur, çile çeker ve olgunlaşırlar. Bu, yaratılışın temel kanunudur. İnsanlarda sevilen özellikler, Cenâbı Hakk'ın Cemal, seilmeyenler de Celâl görüntüleriyle ortaya çıkmaktadır.

Sevilen mutlu benliklerin başında Takva Sahipleri gelmektedir. Muhsinler, Salih Amel

Sergileyenler, Tövbe Edenler, Sabır Edenler, Tevekkül Edenler, Adil Olanlar ve Temizlikte Titizlik Gösterenler Cenâbı Allah'ın sevdiği kullarıdır. Bu özelliklerin tümül Allahül Teâlâ'nın katında en yücelmiş ve bümülün işlerinde dürüst, samimi ve sevgi üzere olan takva sahiplerinde toplanmıştır. Kurtuluşa ve esenliğe erişmenin mutlak anahtarı, ancak ilâhî sıfatları özünde toplayan takva yaşamı ile mümün olur.

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler